

ΘΕΜΑ Α

- A1. γ.** (το γειτονικό άτομο C δεν έχει H)
A2. β. ($\text{CH}_2=\text{CH}-\text{C}\equiv\text{CH} + 3\text{H}_2 \rightarrow \text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_3$, απαιτούνται 3 mol H_2)
A3. γ. (συζυγές αλκαδιένιο)
A4. α.
A5. δ.

ΘΕΜΑ Β

- B1. α. ΣΩΣΤΗ**
β. ΛΑΘΟΣ (οξειδώνονται, άρα είναι αναγωγικά σώματα)
γ. ΛΑΘΟΣ (το H είναι ενωμένο με μέταλλο, άρα έχει Α.Ο.=-1)
δ. ΛΑΘΟΣ (Το K στις ενώσεις του έχει πάντοτε Α.Ο.=+1)
ε. ΣΩΣΤΗ (μειώνεται ο Α.Ο. του οξυγόνου από 0 σε -2)
στ. ΛΑΘΟΣ (το H οξειδώνεται από Α.Ο.=0 σε Α.Ο.=+1, άρα H_2 αναγωγικό)

B2.α) Κατά την προσθήκη του διπόλου μορίου $\overset{\delta+}{\text{H}}-\overset{\delta-}{\text{Cl}}$ σε μη συμμετρικό αλκένιο, όπως το προπένιο ($\text{CH}_3\text{CH}=\text{CH}_2$), το θετικό τμήμα $\overset{\delta+}{\text{H}}$ του μορίου ενώνεται κατά προτίμηση (κύριο προϊόν) με το άτομο C του διπλού δεσμού που έχει τα περισσότερα άτομα H: $\text{CH}_3\text{CH}=\text{CH}_2 + \overset{\delta+}{\text{H}}-\overset{\delta-}{\text{Cl}} \rightarrow \text{CH}_3\text{CHClCH}_3$ (κανόνας Markovnikov)

β) Ο ορισμός «οξείδωση είναι η αύξηση του αριθμού οξείδωσης ενός ατόμου ή ιόντος» είναι γενικότερος, επειδή περιλαμβάνει και την περίπτωση της φαινομενικής αποβολής ηλεκτρονίων.

γ) ΒΕΔ σελ. 10: Εφαρμογή 3

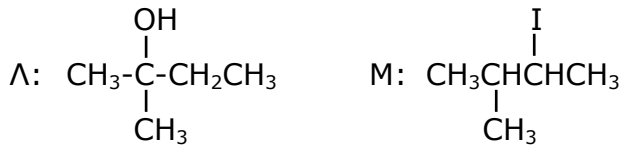
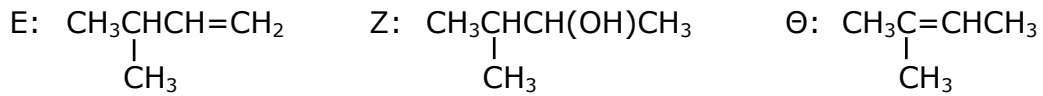
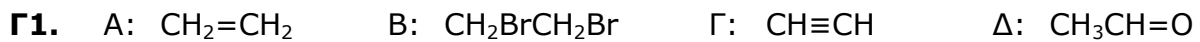
B3.α)

Στην (1): Οξειδώνεται το ιώδιο από Α.Ο.=-1 (στο HI) σε Α.Ο.=0 (στο I_2)
Ανάγεται το οξυγόνο από Α.Ο.=-1 (στο H_2O_2) σε Α.Ο.=-2 (στο H_2O)

Στη (2): Οξειδώνεται το θείο από Α.Ο.=+4 (στο SO_3^{2-}) σε Α.Ο.=+6 (στο SO_4^{2-})
Ανάγεται το βρώμιο από Α.Ο.=0 (στο Br_2) σε Α.Ο.=-1 (στο Br^-)

β) Στην (1): Οξειδωτικό σώμα είναι το H_2O_2 - Αναγωγικό σώμα είναι το HI
Στη (1): Οξειδωτικό σώμα είναι το Br_2 - Αναγωγικό σώμα είναι το SO_3^{2-}

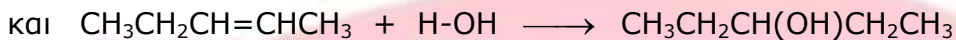
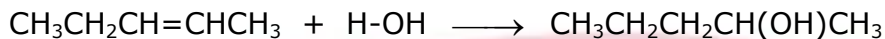
B4. Χ: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OH}$ ή $\text{CH}_3\text{CH}(\text{OH})\text{CH}_3$
Ψ: $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{C}\equiv\text{CH}$ ή $\text{CH}_3\text{C}\equiv\text{CCH}_3$

ΘΕΜΑ Γ

β. Οι δύο αλκοόλες έχουν την ίδια $M_r=88$, οπότε οι ποσότητές τους είναι

$$n_1 = \frac{22}{88} \text{ mol} = 0,25 \text{ mol} \quad \text{και} \quad n_2 = \frac{26,4}{88} \text{ mol} = 0,3 \text{ mol}$$

Σύμφωνα με τη στοιχειομετρία των αντιδράσεων:

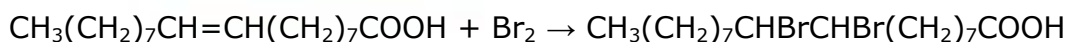

αντέδρασαν συνολικά $n_1+n_2=$ **0,55 mol** 2-πεντενίου.

β.β1. $n_{\text{οξέος}} = \frac{141}{282} = 0,5 \text{ mol}$ και $n_{\text{Br}_2} = cV = 0,8 \text{ mol}$

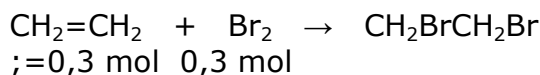
Το ελαϊκό οξύ αντιδρά με το Br_2 :

Σύμφωνα με τη στοιχειομετρία της αντίδρασης αντιδρούν πλήρως τα 0,5 mol του οξέος με 0,5 mol Br_2 και παράγονται 0,5 mol προϊόντος, ενώ περισσεύουν 0,3 mol Br_2 .

Το προϊόν έχει $M_r=282+160=442$, άρα $m_{\text{προϊόντος}}=0,5 \cdot 442 =$ **221 g**.

β2. Τα 0,3 mol Br_2 που περισσεύσαν, αποχρωματίζονται από αιθένιο:

Απαιτούνται 0,3 mol ή $0,3 \cdot 22,4 =$ **6,72 L** αερίου C_2H_4 (STP).

Αυτή η ποσότητα $\text{CH}_2=\text{CH-CN}$ στη συνέχεια πολυμερίζεται. Η μέγιστη ποσότητα πολυμερούς που μπορεί να παρασκευαστεί, είναι αυτή που υπολογίζεται, αν θεωρήσουμε ότι η αντίδραση πολυμερισμού (1) είναι ποσοτική:

Από 2000 mol μονομερούς παράγεται 1 mol πολυμερούς
Από 200 mol μονομερούς παράγονται ;=0,1 mol πολυμερούς

Επομένως, η μέγιστη ποσότητα πολυμερούς που μπορεί να παρασκευαστεί είναι 0,1 mol ή $0,1 \cdot 106.000 = 10.600 \text{ g}$, δηλαδή **10,6 kg**.

